

а след тях прииждаха постоянно от Търново, Габрово, Сливен, Казанлък и от други градове волентири, за да се сформира легията на Раковски... дядо Ильо от Зайчар, известният войвода, събрал и друга чета, повечето от македонци - буйни волентири." ³

За участието на Нешов в легията на Раковски говори и едно свидетелство, където е подписът му в уверение на това, че "като съучастник в българската легия в Белград 1862 г. и подготовлението востаническите чети в Румъния и в революционния комитет до 1876 г." ⁴ удостоверява, че в същата е бил и Христо Н. Македонски.

В началото на септември 1862 г. българската легия е разпусната. Раковски известява съмишлениците си, че замислената въстаническа акция се отлага и ги съветва да се изтеглят към Румъния. ⁵ Там, попаднал в средите на нашата емиграция, Бойко се присъединява през 1867 г. към четата на войводата Панайот Хитов, подготвена от Раковски.

В изданието от 1975 г. на Хитовите записки има заглавие: "С колко другари е дошъл главният войвода в Сърбия", където на четвърто място е записан Бойко Нешов. ⁶ В дневника на писаря на четата Иван Кършовски за август четем: "Изпратихме всички момци за в Румъния... като същевременно пратихме писмо по Бойко Нешов за Груе на Теофира в Бероновата мушия..." ⁷ Тези факти говорят, че копривщениецът Бойко Нешов участва в четата на Панайот Хитов от 1867 г. (от самото ѝ сформироване) до края на пътя ѝ в Сърбия.

По-нататък сведенията за Нешов за съжаление са оскъдни. Участва в Сръбско-турската война от 1876 г. със самостоятелна чета, образувана с помощта на Христо Македонски. ⁸ Бойко Нешов доживява Освобождението на България, известно време се занимава с търговия, става помощник-кмет на София, голям дарител на дружество Червен кръст, подарил му и къщата си в София, струваща около 2 млн. лева. ⁹

Името на другия копривщениец - Стефан, чиято фамилия за съжаление липсва, войводата посочва в своите записки под номер четиринадесети. ¹⁰ Той го споменава като участник, макар и само с малкото му име, и то още от самото сформироване на четата. В дневника на Кършовски, където се говори, че всички момци са изпратени за Румъния, защото в Сърбия нямало къде да стоят, липсва името Стефан. В изданието на записките от 1975 г. Стефан от Копривщица го няма, което означава, че той не стига с четата до Сърбия. В дадения списък към второто издание от 1934 г., където са момчетата на Панайотхитовата чета, тръгнали за Кладово в 1876 г. за участие в Сръбско-турската война, има Стефан Славов, без да се посочва от къде е. ¹¹ Може да се предположи, че това е същият Стефан от Копривщица, който участва в четата на войводата от 1876 г. Други сведения за Стефан липсват.

По време на похода на четата Бойко Нешов и Стефан се запознават с нейния знаменосец Васил Левски, което е факт с голямо значение. Когато Левски тръгва да основава революционни комитети в страната, той не случайно посещава и Копривщица през 1870 г., разчитайки може би на качествата на двамата негови познаници и на убедеността си в тяхната преданост към революционното дело.